

Evolúció vagy teremtés?

www.bibliabaptista.extra.hu

A fákon élő angliai pettyesaraszoló lepke (*Biston betularia*) az ipari forradalom előtt élt. Akkoriban az egyedek nagy része világos színű volt, így a lepkékkel táplálkozó madarak nehezen vették észre azokat a szintén világos színű fatörzs előterében. Mikor az angol gyárak elkezdtek ontani a füstöt, a fák törzsét sötét színű korom lepte be. Hamarosan a lepkék alkalmazkodtak az új környezethez: az egyedek nagy része sötét színárnyalatúra változott, hogy a ragadozók által nehezebben észrevehetővé váljon.

A paleontológusok (a kőületekkel foglalkozó tudósok) sok mai élőlény evolúciós családfáját elkészítették, mint például a lóét, sőt az emberét is. Tették ezt a föld alatt talált kőületek és csontok segítségével, melyekről a tudósok úgy vélik, jó képet adnak arról, ami többmillió évvel ezelőtt történt.

A tudósok ugyanakkor bizonyos közös tulajdonságuk szerint csoportosították az állatokat (pl. a halak kopoltyúja vagy a szárazföldi állatok tüdeje). Ezeket a tulajdonságokat könnyű azzal magyarázni, hogy a csoportban található állatok egy közös őstől származnak és az idők során fokozatosan különbözővé alakultak. Az a tény pedig, hogy az emberi DNS (a sejtben található molekulák, melyek irányítják a sejt funkcióit és meghatározzák, hogy milyen tulajdonságok kerülnek továbbadásra a szaporodás során) 99%-ban megegyezik a csimpánzéval, szintén bizonyítja, hogy közös őstől származnak.

Az evolúció ezen bizonyítékai, melyeket az első három bekezdésben taglaltam, annyira cáfolhatatlannak tűnnek, hogy a legtöbb tudós az evolúciót tényként fogadja el. Mégsem ért egyet minden tudós a darwini evolúciós elmélettel. Hogy vonhatnak kétségbe egy ilyen jól megalapozott tényt? A következőkben olvasható pár kérdés a darwini evolúciós elmélettel kapcsolatban.

Vannak-e problémák a darwini evolúció bizonyítékaival?

A tudósok gyakran úgy definiálják az evolúciót mint “idő alatti változás”. Ha ezt a meghatározást elfogadjuk, akkor az evolúció tagadása egy nyilvánvaló tény tagadása lenne. A dolgok változnak az idők során. Azonban a darwini evolúció abból indul ki, hogy az állatokban és növényekben hosszú idő alatt természetes folyamatok lezajlása során bekövetkezett fokozatos változások egymásutánja magyarázza minden mai életforma létrejöttét és létezését. Azt is feltételezi a darwini evolúció, hogy egyszerűbb létformákból bonyolultabbak jönnek létre. Mivel tehát a változás nem minden esetben jelent fejlődést, nem tehető egyenlőségjel a darwini evolúció és az “idő alatti változás” közé.

Vajon az angliai pettyesaraszoló lepke esete bizonyítékul szolgál-e a darwini evolúcióra? A pettyesaraszoló lepkék különböző színárnyalatokban jelennek meg, hasonlóan az emberi haj- és bőrszín sokféleségéhez. Angliában az ipari forradalom előtt ez a lepkefaj mindkét színváltozatban jelen volt. A fent ismertetett hivatalos álláspont szerint a színük nyújtotta túlélési előny miatt mégis a világos színűek kerültek túlsúlyba. Mikor a fák törzse kormossá vált, a sötét

színű lepkék száma nőtt meg a világosakéhoz képest. De valójában mindvégig mindkét változat létezett. Annyi történt, hogy eltolódás következett be a viszonylagos dominanciában. Egyáltalán nem keletkezett új lepkefaj.

A *Nature* jelentős tudományos folyóirat szerint azonban maga a hivatalos álláspont helytelen, mivel a lepkék nappal nem pihennek meg a fák törzsén, kizárólag éjszaka, mikor a madarak nem láthatják őket; és ez a színüktől teljesen független. Tehát a színbeli eltérés semmiféle előnnyel nem szolgál a túlélés szempontjából. A lepkékkel kapcsolatos érv tehát teljes mértékben koholt.¹

Egy másik gyakran emlegetett bizonyítéka a darwini evolúciónak, hogy a házasított állatfajokon belül rengeteg fajta létezik. Darwin maga is használta ezt a példát. Senki sem vitathatja, hogy a tacsó, a dalmata és a vizsla egy közös kutyaőstől származik. Azonban mivel a fajon belüli fajták kialakulása nem természetes folyamatokból ered, hanem a tenyésztési eljárások ésszerű alkalmazásával, így a házasított állatok nehezen szolgálhatnak a darwini evolúció bizonyítékául. Ha minden kutyaajtának a vadonban kellene túlélnie, pár generáció után az összes kutya a vad őshöz hasonló külsejű lenne. Ezen túlmenően az összes mai kutya fajta ugyanúgy egy fajhoz tartozik, mindegyik kutya. A kutyatenyésztés tehát a fajok állandósága mellett, nem pedig az evolúció mellett szóló érv.

Az a tény, hogy az evolucionisták ezt a két érvet (a pettyesaraszoló lepke esetét és a kutyatenyésztést) ilyen gyakran használják, elgondolkodtatóba ejti az embert afelől, milyen erők is a darwini evolúció mellett szóló érvek.

Magyarázza-e a “természetes kiválasztódás” a darwini evolúciót?

A fajok eredete c. művében Darwin a természetes kiválasztódást mint az evolúció mechanizmusát nevezte meg. Mi is ez a “természetes kiválasztódás” és mennyire nevezhető a darwini evolúció mozgatórugójának?

A természetes kiválasztódás azt jelenti, hogy az “erősebb élhet túl”. De honnan tudjuk, hogy melyik az erősebb? Hát az, amelyik túlél. A logikában ezt a fajta állítást “szószaporításnak” nevezik, olyan mondatnak, ami önmagát igazolja, de nem magyaráz meg semmit, csupán kétszer mondja ugyanazt. Hasonló, mintha azt mondanánk: “a kör kerek”.

A pettyesaraszoló lepke esete lehetne példa a természetes kiválasztódásra, de vegyük figyelembe, hogy a sötét színű változat semmivel sem bonyolultabb, mint a világosabb. Az “erősebb túlélése” azoknak kedvez, akik a legtöbb élet- és szaporodóképes utódot tudják létrehozni. A természetes kiválasztódás nem részesíti előnyben a bonyolultat az egyszerűvel szemben. A darwini evolucionisták szerint a természetes kiválasztódás kedvez az emberi lényeknek a nagy agyuk miatt. Azonban a nagy méretű agy könnyen hátránnyá is válhat. Például a nagyobb koponya könnyen az anya halálát okozhatja a szüléskor. Érdekes megfigyelni, hogy a nagyobb koponyával rendelkező főemlősöket veszélyezteteti leginkább a kihalás.

A definíció szerint tehát a legnagyobb számban létező élőlények éppen azok, akiknek legjobban kedvez a természetes kiválasztódás. Ha ilyen mércével vizsgálódunk, a rovarok fejlettebbek az emlősöknél, és a legkiválóbbak a baktériumok.

Bizonyítják-e a kövületek a darwini evolúciót?

Ugyan a tudósok nem találtak jelenleg is megfigyelhető példát a darwini evolúció által igényelt fajon belüli nagy változásra, az evolucionisták úgy érvelnek, hogy az efféle változás olyan sok idő alatt megy végbe, hogy egy vagy több emberöltő is kevés a megfigyelésére. Állításuk szerint egyedül a kövületek tudnak ezekről a változásokról beszámolni.

Ironikusan hangzik, de Darwin maga is belátta, hogy a kövületek jelentik a legerősebb ellenérvet elméletével szemben. A paleontológusok minden más tudóscsoportnál hosszabb ideig utasították el az evolúciós elméletet, mert Darwin idejében a kövületek a fajok állandóságát bizonyították, nem pedig az idő alatti változást. Napjainkban a legtöbb paleontológus elfogadja a darwini evolúciót és kutatásai során bizonyítékot próbál találni. De mit találtak a 150 év alatt, mióta Darwin megírta *A fajok eredetét*?

Darwin szerint a kövületek között rengeteg átmeneti formát kellene fellelni. Annak ellenére, hogy múzeumok és rajzolóknak sokszor ügyesen be tudják mutatni az evolúció folyamatát ábrák, rajzok és makettek segítségével, a paleontológusok legnagyobb erőfeszítésük ellenére sem találtak egyetlen vitathatatlan átmeneti formát sem. A majom-ember evolúció terén sem találtak egyetlen egyértelmű "hiányzó láncszemet" sem, annak ellenére, hogy az antropológusok (emberi maradványok tanulmányozásával foglalkozó tudósok) számos alkalommal próbálkoztak, beleértve nyílt csalást (Piltdown-i ember) és zavarbaejtő hibákat is (a nebraskai emberről kiderült, hogy egy kihalt disznófaj fogai és álkapsodarábja alapján hozták létre). Más példákról nyilvánvalóvá vált, hogy teljesen egyeznek a mai emberrel (pl. Cro-Magnon-i ember, Neandervölgyi ember).

Nem találtak átmeneti formát az egysejtű létforma és a "kambriumi robbanás" (ma élő állatok őseinek földtörténeti viszonylatban hirtelen megjelenése a fossziliákban) között. A hal és kétlábú közötti átmenetnek Darwin a rhipidistiákat tekintti (egy halfaj, melynek csontváza kicsit a kétlábúkéra hasonlít) más tudósok azonban kétségbe vonják ezt a kapcsolatot. Kétlábúak és hüllők közötti átmenetre vonatkozóan egyetlen fajt sem tudnak felmutatni. Némelyek szerint az Archaeopteryx áthidalhatja a hüllők és madarak közötti hézagot, de sokan ezt is kétségbe vonják. Feltételezett átmeneti formák hüllők és emlősök között a legjobb esetben is szintén homályosak és bizonytalanok. Mi marad tehát nekünk? Egy kevés, kétségbe vonható forma több ezer világos példa helyett. Százötven évvel Darwin után a kövületek még mindig a fajok állandóságát bizonyítják.

Hogyan kötődik az "egyszerűsíthetetlen összetettség" a darwini evolúcióhoz?

Az egyszerűsíthetetlen összetettség fogalma lényeges problémát jelent a darwini evolúció számára. Egy egyszerűsíthetetlenül összetett rendszer működésképtelenné válik, ha akármelyik részegységét eltávolítjuk. Vegyünk példának okáért egy egérfogót, ami áll egy falapból, egy rugóból, egy kioldóból, egy hajlított vaspálcából ("kalapács") és egy biztosítóvasból. Ha az öt alkatrész közül egyet eltávolítunk, az egérfogó nem 80%-os hatásfokkal fog működni, nem is fele olyan jól. Egyáltalán nem fog működni.²

A molekuláris szinten értelmezett egyszerűsíthetetlen összetettség erős érv a darwini evolúció ellen. Vegyük például a véralvadás mechanizmusát. Hogyan alvad meg a vér, hogy megállítsa egy seb vérzését, míg ugyanez a vér szabadon áramlik a keringési rendszerben anélkül, hogy megalvadna? Ez a folyamat hihetetlenül összetett, nagy számú fehérje vesz benne részt. Ha a vér túl gyorsan alvad vagy az alvadás nem marad abba amikor kellene, a vér megalvad a keringési rendszeren belül és az állat meghal. Ha túl lassan alvad meg a vér, akkor az állat egy kis seb miatt is elvérzik. Az alvadás vegyi kódolásának teljesen késznek kell lennie ahhoz, hogy a keringési rendszer működőképes legyen. Ha csak egyetlen kémiai összetevő is hiányzik, az állat meghal.

Sok esetben makroszkopikus (szabad szemmel látható) biológiai rendszerekben is megfigyelhető az egyszerűsíthetetlen összetettség. Például a szem egy hihetetlenül összetett – csapokból és pálcikákból álló – retinából, egy lencséből és egy az agyhoz vezető idegpályából áll. Ha ezek közül egyet is kihagyunk – ideértve persze az idegi jeleket értelmezni képes agyat is – az állat nem részlegesen lesz vak, hanem teljesen. Rövidre fogva, lehetlenség egyszerűsíthetetlenül összetett rendszereket az időtartam alatti fokozatos változással magyarázni. Még Darwin maga is felismerte ezt a nehézséget.

A szem különböző részei nem jelentenek versenyképes előnyt a természetes kiválasztódás során, amíg a részek nem működnek teljes összhangban együtt. Sőt, a természetes kiválasztódás a részek külön kialakulása majd pedig későbbi együttműködése ellen dolgozik, hiszen a nem-működő rész egy energiapazarlással járó hátrány lenne. Ám ez ennél nagyobb problémát is jelent. Egy becslés szerint nem csak egyszer kellett a szemnek kialakulnia, hanem a darwini evolúció szerint negyven különböző alkalommal.³

Mi a fogalmi evolúció és hogyan kötődik a darwini evolúcióhoz?

A szem kialakulása a darwini evolúció szerint körülbelül a következőképpen zajlott: Némelyik élőlénynek fényérzékeny felület jött létre a bőrén. Egy mélyedés alakult ki a fényérzékeny bőrrétegben, ami lehetővé tette a fényforrás irányának megállapítását. Végül a mélyedés besüllyedt, a két széle pedig bezárulva kört alkotott, melyben egy lencse keletkezett.

Ez a magyarázat tele van általánosságokkal, de kevés benne a konkrétum. Hogy szemléltessük a magyarázat logikátlanságát, hasonlítsuk az egészet egy úrhajó “kialakulásához”. Induljunk egy görkorcsolyával, majd folytassuk a sort gördeszkával, kerékpárral, és motorral. Ezután képzeljünk el egy autót, majd egy repülőt és végül egy úrhajót. Ez a sor ábrázolja a fogalmi evolúciót. A probléma abból adódik, hogy elképzeljük, hogy kis lépések vezetnek egyik fogalomtól a másikig. Tegyük fel, hogy van egy kerékpárműhely, ahol kerékpárt gyártanak, de néhanapján kis hibákat vétenek. Még ritkábban előfordul, hogy ezek a hibák a biciklit jobbá teszik. Az emberek elkezdenek inkább “hibás” kerékpárokat rendelni, ezért a műhely egyre többet gyárt belőlük. Végül sok ilyen kis lépés vezetne ahhoz, hogy a biciklin megjelenjen egy blokk és motor legyen belőle? A szem sokkal összetettebb mint egy motorkerékpár. A szem véletlen általi létrejötte elképzelhetetlen.⁴

Egy további bonyolító tényező Darwin idejében még ismeretlen volt: a DNS szerepe az örökítésben. A szem, fül vagy akár a szárny kialakulása nagy változásokat és gyarapodást igényel a genetikai anyagban, sőt ezeknek egyszerre kell történnie molekuláris szinten ahhoz, hogy hasznos legyen. A legtöbb – ha nem az összes – változás önmagában hátrányt hordoz. A

természetes kiválasztódás megsemmisítené ezeket a változásokat mielőtt esélyük lenne teljesen kifejlődni, hiszen magukban haszontalanok.

Magyarázatot ad-e a mutáció a darwini evolúcióra?

A természetes kiválasztódás nem lehet a darwini evolúció mozgatóereje, mivel csak azokat a változásokat képes megőrizni, amiket más folyamatok hoztak létre. A legtöbb mai darwinista úgy véli, hogy a mutáció adhat magyarázatot az evolúciós változásra, mert más, szerzett tulajdonságoktól eltérően a szaporítósejtben bekövetkezett mutáció továbböröklődik az utódra. Vajon a mutáció kielégítő magyarázatot nyújt-e a darwini evolúcióra?

A DNS molekulákból álló gének tartalmazzák a sejt fehérje-előállítási programját. A fehérjék segítségével képes a sejt az élethez szükséges rengeteg összetett folyamatot ellátni. Ezen kölcsönhatások összetettsége mellett egy úrhajó bonyolultsága egy gyermekjátékéhoz hasonlítható.

Hogy megérthessük, mire képes a mutáció, a tudomány egyik legjobban bizonyított alapelvét vesszük figyelembe. Habár a világegyetem összes energiája állandó marad, a hasznos energia mennyisége mindig csökken. A tudósok "entrópiának" vagy "A hőtan második fő tételének" nevezik a fenti alapelvet. Minden nap találkozunk vele. Például, ha egy autó sík terepen hajtás nélkül gurul, előbb-utóbb le fog lassulni, majd megáll a súrlódás miatt. A gyermekek már fiatalon rájönnek, hogy működik a hinta, és ha nem hajtják, akkor a hinta lassul majd végül meg is áll.

Ugyanez az alapelv alkalmazható az információcserére. Képzeljük el a géneket, mint információ-tároló rendszereket. Mikor a sejt osztódik vagy egy élőlény szaporodik, a sejtnek le kell másolnia a benne tárolt információt. Alkalomszerűen hibák történnek a másolás során. Habár a sejtek rendelkeznek önjavító mechanizmussal is, néha a hibák tartósan megmaradnak. Ezek megcsonkítják a sejt vagy szerv működését, sőt néha a hiba végzetessé válik. Gondoljunk a sejtire, mint egy mikroszkopikus, számítógép-vezérlésű gépezetre. A gének a merevlemezhez vagy CD-hez hasonlíthatóak. Mikor túl sok hiba halmozódik fel, le kell formázni a merevlemezre. Ha a CD megkarcolódik, elveszhet a rajta tárolt információ. Ha a darwini evolúciót a mutációk hoznák létre, az olyan lenne, mintha véletlenszerűen össze-vissza karcolnánk rengeteg CD-t addig, míg végül egy új, lenyűgöző számítógépes játékhoz vagy könnyebben használható szövegszerkesztő, adatbáziskezelő programhoz jutnánk.

Úgy tiltakozhatnának ezen felvetés ellen, hogy a hőtan második főtétele csak zárt rendszerre igaz. Ha kívülről energia kerülhet a rendszerbe, akkor nem alkalmazható a főtétele. Ez igaz ugyan, de ez sem segít a darwini evolúció elméletén. Információs rendszer létrehozásához több kell, mint kívülről érkező energia. Össze lehetne gyűjteni egy helyre minden alapanyagot az építkezéshez: köveket, amiből a falak és a vakolat, vasat, amiből szegek, magokat, melyből a gerendának való fák lennének, stb. és ki lehetne tenni az egészet napfénynek. Ha rendelkezünk is energiaforrással (nap és szél), függetlenül az időtartam hosszától, amíg ezeket magukra hagyjuk, soha nem fognak maguktól házzá összeállni a rendelkezésre álló energia segítségével, kivéve akkor, ha az energiát valaki intelligens módon alkalmazza.

A darwini evolucionisták erre úgy felelnének, hogy nagyon ritka esetben a mutáció pozitív, mivel túlélési előnyt hordoz. Az ok, amiért nem lehetünk tanúi a darwini evolúciónak, mert az ilyen mutációk annyira ritkák, hogy rengeteg emberöltő kellene ahhoz, hogy a nagy változásokhoz szükséges sok kis változás fel tudjon halmozódni. A tudósok megpróbálták mutációt létrehozó sugárzással felgyorsítani a folyamatot gyümölcslegyeken végzett kísérleteik során. Azért a gyümölcslegyekre esett a választás, mert viszonylag egyszerű a génszerkezetük és rövid az élettartamuk. A kísérlet során sok rendellenes légy keletkezett, de egyik változás sem volt pozitív. Sőt, baktériumoknál több millió generációt figyeltek végig a tudósok és egy evolúciós változást sem tudtak felfedezni. A baktériumok gyorsan szaporodnak, percek vagy órák kérdése az új generáció létrejötte: mégis a mai baktériumok összehasonlítása a régen konzerválódott és fennmaradt fajtákkal arra mutat, hogy nem történt evolúciós változás.

Az evolucionisták csak kevés és elég bizonytalan példát tudnak a hasznos mutációra felmutatni. A baktériumok néha immunissá válnak az antibiotikumokra megfelelő mennyiségű idő alatt. Az antibiotikumok úgy támadják meg a baktériumokat, hogy a riboszómának nevezett fehérjéhez kapcsolódnak. Ha egy mutáció a megfelelő riboszóma szerkezetére hat, akkor az antibiotikum hatástalanná válik. De ez a változás nem teszi erősebbé a baktériumot, ugyanis ha az antibiotikum nincs jelen, az eredeti létformának nagyobbak a túlélési esélyei, mint a mutáción átesett baktériumnak. Továbbá a mutáció nem eredményez új baktériumfajt, még kevésbé összetettebb létformát. Hogyan is vezethetne információvesztés bonyolultabb rendszerhez?

Mi az evolúció létrejöttének valószínűsége?

Annak valószínűsége, hogy az élet csupán az ahhoz szükséges kémiai vegyületek véletlenszerű elrendeződése folytán jött volna létre annyira csekély, hogy valójában teljességgel lehetetlen. Még akkor is, ha sok tudós által a föld korának vélt időtartamot feltételelesen megengedjük. A valószínűségszámítás annyira ellene szól a fehérje, a nukleinsav, vagy akár egy élet- és működésképes sejt létrejöttének, hogy még csak meg sem próbálom a valószínűség felírásához szükséges óriási számokat feltüntetni. A lehetőség ily kis volta annyira lenyűgözte a híres brit csillagászt, Sir Fred Hoyle-t és a DNS molekula felfedezéséért megosztott Nobel-díjban részesült Francis Crick-et, hogy mindketten külön elmélettel álltak elő annak magyarázására, hogy egy másik csillagrendszerből hogyan kerülhetett az élet a Földre. Ezek az elméletek azonban nem nyújtanak megoldást a problémára, csak egy másik bolygóra viszik azt át. A legnagyobb "előrelépés" az élettelenből élővé válás evolúciójának tanulmányozása során csak a sokféle elmélet lehetetlenségét látta be.⁵

Mi a homológia és bizonyítja-e a darwini evolúciót?

A tudósok a homológia kifejezést használják, ha különböző állatcsoportok hasonló működésű szerveire akarnak utalni. A legtöbb emlős négy végtaggal, két szemmel és két füllel rendelkezik, továbbá hasonló a keringési rendszerük is a két pitvarból és két kamrából álló szívvel. A darwini evolucionisták szerint ez komoly bizonyíték a közös ősré.

A homológia érve azonban nem teljesen egyértelmű. Egy kihalt tasmániai farkas, a *Thylacinus* csontváza nagyon hasonlít a többi farkaséra. Mégis elmondható, hogy "nincs köze" a kutyákhoz vagy a farkasokhoz, mert a kenguruhoz hasonlóan erszényes állat. A csontváz hasonlósága nem bizonyít semmit. A gorillák vére annyira hasonlít az emberi vérré, hogy a vérátömlesztés is

lehetséges, a számardej minden más állat tejénél közelebb áll az emberi anyatejhez. Ha valaki szívbillentyű-átültetésre szorul, és emberi donor nem áll rendelkezésre, egy disznó szívbillentyűje felel meg a legjobban.

A közös tulajdonságok egy közös Tervezőre mutatnak. Egy jó tervező tudja azt, hogy egy szerv, ami az egyik fajban jól működhet, ugyanolyan jól működhet egy másik faj esetén is. A darwini evolúció által használt érvek jobban bizonyítják a tervezettséget, mint az evolúciót.

Honnan lehet megtudni, hogy az élet magától alakult ki vagy tervezett?

A tervszerűség látszata nagy problémát jelent a darwini evolúció számára. Darwin abban hitt, hogy a földön minden élet véletlen által hosszú idő alatt jött létre, és szerinte a tervezettség látszata csupán a látszat. A darwinisták elismerik, hogy az élőlények tervezettséget mutatnak. William Paley, egy 18. századi angol pap az élőlényeket órához hasonlította. Senki, aki talál a földön egy órát, nem arra gondol, hogy ez véletlenül jött létre. Az élőlények sokkal összetettebbek, mint a legbonyolultabb óraszerkezet. Az emberi test, sőt egyetlen sejt összetettségét képtelenség a vakvéletlennel magyarázni. Bizonyos a tervezettség.

Miért van a sok vita?

Sokszor azt a benyomást keltik bennünk, hogy a tudomány végérvényesen bebizonyította a darwini evolúciót és bármely kérdés csak apró részletre vonatkozhat. Mikor valaki megkérdőjelezi a darwini evolúció elméletét, a vita hevessé válik. Miért? Mi forog kockán? Ha a darwini evolúciót tekintjük, az ember véletlenek által jött létre. Ha azonban Isten teremtette, akkor logikusan az feltételezhető, hogy célja van az emberrel, és hogy az ember felelős a Teremtője felé, hogy teljesíti-e a kitűzött célt.

A tudomány, sőt minden megfigyelésünk a teremtett világot illetően egy bölcs, rendszerető és hatalmas Istenre mutat. Túl ezeken a tényeken, a teremtett rend csak keveset árul el Róla. Isten az Ő Igéjén keresztül is kinyilatkoztatta magát felénk. A Biblia, Isten Igéje megmagyarázza, miért akar az ember kibújni a Teremtője iránti felelőssége alól.

“Mert a mi Istenben láthatatlan, tudniillik az ő örökké való hatalma és istensége, a világ teremtésétől fogva az ő alkotásaiból megértetvén megláttatik; úgy, hogy ők menthetetlenek. Mert bár az Istent megismerték, mindazáltal nem mint Istent dicsőítették őt, sem néki hálákat nem adtak; hanem az ő okoskodásaikban hiábavalókká lettek, és az ő balgatag szívök megsötétedett. Magokat bölcseknek vallván, balgatagokká lettek; És az örökkévaló Istennek dicsőségét felcserélték a mulandó embereknek és madaraknak és négylábú állatoknak és csúszó-mászó állatoknak képmásával.” (Rómabeliekhez:1:20-23, Károli Gáspár fordítása).

Talán még soha nem gondolkoztál el a Teremtőddel való személyes kapcsolatodon. Bátorítalak, hogy szánj időt annak tanulmányozására, mit mond a Biblia e fontos témát illetően. Magunkat sodorjuk veszélybe, ha elutasítjuk az Isten felé való felelősségünket.

További olvasásra ajánlott

Több könyv kerül említésre a lábjegyzetben, melyek jelentőségteljes kérdéseket vetnek fel az evolúcióval kapcsolatban, ám nem értek szükségszerűen egyet ezen könyvek végkövetkeztetésével. Magyar nyelven is olvasható *Darwin fekete doboza* (Budapest: Harmat, 2002.) A következő könyvekben érdekes információkra bukkanhat az ember teremtés és evolúció témakörét illetően:

Henry M. Morris, *Kreacionizmus A teremtéselmélet*, Budapest: Keresztyén Ismeretterjesztő Alapítvány, 2000.

Werner Gitt, *A csodálatos ember*, Budapest: Evangéliumi Kiadó és Iratmisszió, 2003.

¹*Nature*, 396(6706):35-36, 1998.

²Michael J. Behe., *Darwin fekete doboza*, New York: Free Press, 42.o.

³Ld. Behe, op. cit., több ebben a három bekezdésben felsorolthoz hasonló példa

⁴Behe, op. cit., 43-45.o.

⁵A következő angol nyelvű könyvekben tájékoztató jellegű leírás található a témáról: Robert Shapiro, *Origins*, New York: Summit Books, 1986, 155-189.o. ; Michael J. Behe, William A. Dembski, and Stephen C. Meyer, *Science and Evidence for Design in the Universe*, San Francisco: Ignatius Press, 2000; Phillip E. Johnson, *Darwin on Trial*, Downers Grove, Illinois: InterVarsity Press, 1993., 102-122.o.

További információ: www.bibliabaptista.extra.hu